

V I N N Ý
K M E N

Občasník Brněnské diecéze

číslo 7

„Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti.“

J 15,5

Obsah

Slovo bratra biskupa P. Šandery	4
Zamyšlení ke Svatodušním svátkům (<i>M. Kubiček</i>)	5
Boží Trojice (<i>L. Kováč</i>)	8
Prázdniny – dovolená (<i>I. Pospíšilová</i>)	10
Stránky pro děti	11
Stránky pro mládež	14
Rozhovor s Ing. Jitkou Bednářovou	16
Doporučujeme... ..	19
Brněnská diecéze vydala	23
Pozvánky	26
Informujeme... ..	28
Výročí a narozeniny	30
Datový plán	31

Slovo bratra biskupa

Jako by Neviditelného viděl...

Řeč je o Mojžíšovi. Píše to autor Listu Židům ve známé kapitole o starozákoních svědčích víry (*Žd 11,27*). Mojžíš to neměl lehké. Možná nejtěžší zkouška ho čekala, když vyrostl. Rozhodl se vzdát dobrého a zabezpečeného postavení u dvora a spojil svůj život s otroky a jejich Bohem. Zřejmě si ani nedovedeme představit, co to pro něho muselo znamenat. Ale to byl jen začátek. Nakonec ho Bůh postavil do konfrontace s faraonem. Mojžíš se **„nedal zastrašit královým hněvem; zůstal pevný, jako by Neviditelného viděl.“** Nenechal se zastrašit nepříznivými okolnostmi a v nich se opřel o Boha... a obstál.

Nespočívá tajemství života věřících právě v tomto? Opřít se o Boha, počítat s ním jako bychom ho viděli. Počítat s jeho přítomností za všech okolností.

Anthony de Mello cituje ve své knížce Spojení s Bohem odpověď jednoho indického gurua na otázku, jak udělat křesťana ještě lepším křesťanem. **„Snažil bych se ho ze všech sil dostat do styku s Ježíšem Kristem a sice tak, že bych ho přiměl mít celý den po boku Krista a číst neúnavně Písmo.“** Ano. Žít každý den a všechno dělat a prožívat s vědomím víry: **„Pán je živý a je vedle mne. I když ho nevidím.“** Tak to je. Náš problém spočívá v tom, že si to neuvědomujeme anebo moc málo.

Vypráví se, jak jeden novinář položil Chestertonovi po jeho obrácení „šokující otázku“. „*Kdyby se tady najednou objevil vedle vás Kristus, co byste dělal?*“ Chesterton mu odpověděl: „*Ale vždyť on tu přece je!*“

Nebojte. Nenabádám vás, abyste fantazírovali a chovali se jako blázni. Ne. Jde mi jen o to, abychom se stali ve své víře důslednější. Nic víc.

Kéž se nám daří žít pevně, jako bychom Neviditelného viděli... *Protože on tu přece je.*

Petr Šandera, biskup

Zamyšlení ke Svatodušním svátkům

*„Ne moci ani silou, nýbrž mým duchem,
praví Hospodin zástupů.“*

Za 4,6b

Svatodušní svátky tvoří spolu s Vánocemi a Velikonocemi trojici největších křesťanských svátků a symbolicky tak završují a v rámci církevního roku zároveň ozřejmují i trojiční charakter naší víry: vánoční zvěst ukazuje k Bohu Otcí, tímto okamžikem se otevírá mimořádná a naprosto jedinečná etapa Božího zjevení – narození Božího Syna, Ježíše; Velikonocemi vrcholí Synovo spasitelské dílo; Letnice jsou pak vyjádřením Boží moci, přítomné v Duchu svatém neustále v tomto světě, doslova napříč všemi generacemi.

Ačkoli příběh o seslání Ducha svatého je popsán až ve Skutcích apoštolských, přesto nalezneme určité narážky či předobraz této události již dříve; například v Janově evangeliu, hned při prvním zjevení vzkříšeného Ježíše, je psáno, že na učedníky dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha svatého.“

Ale i ve Starém zákoně jsou už místa, která k této události ukazují, ačkoli zde se více než o Duchu svatém hovoří o duchu Božím či duchu Hospodinově. Jeden z nejznámějších veršů na toto téma čteme v proroctví Zacharjášově: „Ne mocí ani silou, nýbrž mým duchem, praví Hospodin zástupů.“ (Za 4,6) Tato slova promlouvají do tehdejší situace izraelského národa. Ti lidé nebyli v jednoduchém postavení: teprve krátce byli zpět z babylonského zajetí, jejich velikou nadějí byla obnova samostatnosti, veškeré síly soustřeďovali na stavbu zbořeného jeruzalémského chrámu. Je pochopitelné, že všelijakých protivenství a obtíží bylo víc než dost, úsilí se často zdálo beznadějně a sil ubývalo. Avšak přesně do toho zní ta zmíněná Hospodinova slova: „Ne mocí ani silou, nýbrž mým duchem...“

Může to vypadat jako určitý rozpor a protimluv: na jedné straně Hospodin varuje před užitím moci a síly, na straně druhé je ale známo, že je to právě jeho duch, který se prokazuje mocí a silou nevidanou. Jenomže na rozdíl od síly a moci, kterou se tak často snažíme prosazovat my lidé, není moc Božího ducha „bezduchá“, nikdy se nemusíme obávat, že by mohla být zneužita, ani že by ji Hospodin užil jakkoli nedomyšleně. Všude tam, kde moc a síla lidská je schopna nadělat spoustu škody, tam duch Hospodinův koná dobré dílo.

Jestliže ve Starém zákoně nalezneme toto vše v podobě ještě poněkud skryté, respektive projevující se výrazněji především skrze určité zvláště povolané osoby, hlavně skrze proroky (viz např. Izajáš 61,1: „Duch Panovníka Hospodina je nade mnou, Hospodin mě pomazal k tomu, abych nesl radostnou zvěst pokorným...“),

v Novém zákoně, při letniční události, se toto vše otevírá naplno. Duch Hospodinův, Duch svatý, přichází, aby touto svou přítomností, mocí a silou naplnil svůj lid, právě se rodící církve. Ano, je mocný a silný, ale tato moc se projevuje a působí opravdu jinak, než jak jsme tak často ze svých pozemských zkušeností zvyklí. Není to duch síly a moci v tomto našem známém smyslu, ale Duch pravdy a moudrosti. Jeho moc je skutečně nesmírná, ale víc než hrubou silou působí Pravdou a Moudrostí.

I toto nalezneme jako předzvěst již u proroků; zmíněný Iza-jáš předpovídá příchod Spasitele těmito slovy: „I vzejde proutek z pařezu Jišajova a výhonek z jeho kořenů vydá ovoce. Na něm spočine duch Hospodinův, duch moudrosti a rozumnosti, duch rady a bohatýrské síly, duch poznání a bázně Hospodinovy.“ (*Iz 11, 1n*). Naplno takové zaslíbení zazní pak z úst Ježíšových: „Já požádám Otce a on vám dá jiného Přímluvce, aby byl s vámi na věky – Du-cha pravdy...“ (*J 14, 16n*) A v listu Efezským píše autor toto: „Pro-sím, aby vám Bůh našeho Pána Ježíše Krista, Otec slávy, dal Ducha moudrosti a zjevení...“ (*Ef 1, 17*)

Ta nejdůležitější a tolik potřebná přítomnosti a pomoc ducha Božího je tak víc a víc vnímána, vzývána a přijímána nikoli jako hrubá síla a moc, ale právě jako Moudrost a Pravda. Přesně takto je nám jí vždycky nejméně zapotřebí a takové je také poselství Svato-dušních svátků.

Miroslav Kubíček
farář v Brně II - Staré Brno

Boží Trojice

Efez 1,3-14

Sestry a bratři v Kristu Pánu!

Neděle Boží Trojice jakoby nám chtěla ještě jednou přiblížit ty Boží skutky, o kterých nám mluvily Vánoce, Velká Noc a Svatodušní svátky. To, co Bůh vykonal pro záchranu člověka, co koná i dnes pro nás, je důkazem Jeho přenesmírného požehnání. Je to požehnání Trojjediného Boha. Toto požehnání nemáme jenom přijímat, ale máme i upřímně Pánu Bohu za toto požehnání děkovat a oslavovat Ho. I náš text nám klade do našich srdcí, abychom Pána Boha oslavovali. Oslavujeme Trojjediného Boha za Jeho požehnání! Bůh Otec nás za své dítky vyvolil, Bůh Syn nás z otroctví hříchu vykoupil, Bůh Duch svatý nám tajemství Božího díla vyjevil.

Boží požehnání podle našeho textu se projevuje především v tom, že „ještě před stvořením světa vyvolil si nás v Něm“, totiž v Kristu a že nás předurčil podle své vůle být Mu syny skrze Ježíše Krista. A jestli nás Pán vyvolil, tak jsme Jeho dětmi, toto vyvolení se konalo ještě před stvořením světa. Toto vyvolení převyšuje stvořitelský Boží čin, nebo ukazuje, že smyslem a cílem stvoření je společenství člověka s Bohem. Proto se věřící v Krista mohou potěšovat, že není takové moci, která by je mohla oddělit od lásky Boží v Kristu. Smyslem života věřícího člověka je, aby se stal podobným Bohu, což je možné skrze Ježíše Krista. V Něm, který je označený v textu jako „Milovaný“, září láska Boží a prosvěcuje náš život. Ve vyvolení Božím se dokazuje jistota spásy, neboť tu se k nám hříšným sklání sám Bůh, přichází k nám jako náš Otec a dělá si z nás své dítky. Prostřednictvím Pána, který působí v křtu, se stává Boží vyvolení historickou událostí. Potěšitelným je pro nás,

že i my, dnešní věřící, příslušníci Pánovy církve, máme podíl na tomto Božím vyvolení. I my náležíme k Jeho lidu. I na nás se uskutečnil Boží div Jeho milostivého vyvolení. Za všechny tyto projevy Jeho lásky máme i my oslavovat Boha.

Požehnání, které nám Bůh v Kristu dává, znamená, omilostnění. V Jeho „Milovaném“ jsme stále štědře obdarováni Boží milostí. Omilostnění se konkrétně projevuje v odpuštění hříchů, které dostává věřící jedině přes vykupující moc Kristovy krve. Proto i dnes se díváme na Kristův kříž, jako na znamení, které je znamením našeho vykoupení a za toto požehnání Boha, Syna Ježíše Krista, v dnešní neděli Boží Trojice s upřímným srdcem děkujeme. K požehnání, které nám Bůh v Kristu dává, patří i sdílení Jeho vůle. Poznání Boží vůle je pro člověka nevyhnutně potřebné, ale zároveň vlastními silami zcela nemožné. Jedině náš Pán nás může dovést do poznání své vůle. Toto tajemství spočívá právě v tom, že Kristus je hlavou všeho. Církev je nositelkou zjevené Boží vůle všeho lidu. V Kristu se odhaluje toto tajemství Boží, ale poznání Krista, jako i tohoto tajemství, je možné jenom prostřednictvím Ducha Svatého. A tak vedle kříže stojí i duchovní odhalení, a duchovní poznávání událostí spásy. Ani jedna událost spásy není možná bez poznání, bez oznámení této události. A za zjevení tohoto bohatství Božích darů a Boží bytosti, máme být vděční Bohu a oslavovat Jeho jméno. Neděle Boží Trojice nás vyzývá k zamýšlení se nad požehnáním Trojjediného Boha a vede nás k Jeho oslavování, které je tehdy správné, když je můžeme považovat za odpověď na dary Božího požehnání, na žehnající dílo Boha Otce, Syna i Ducha Svatého. Proto volejme: Buď pochválený náš Trojjediný Pane. Amen.

Ludovít Kováč
farář v Brně - Řečkovících

Prázdniny – dovolená

Nepátrala jsem po tom, proč právě tento název: že by proto, že jsou prázdné školy? Že se vyprazdňují města, protože, kdo může, vyrazí alespoň na chvíli někam ven? Luxus prázdná si dopřává i hlava školáků. Nemusejí se šprtát, myslet na to, zda jsou v tašce či batohu všechny pomůcky. Čas prázdnin je prostě fajn, ale je strašně krátký... ***A rodiče už zase mluví o škole!!!***

My dospělejší máme místo prázdnin dovolenou. Také zvláštní slovo, které nám dovoluje nejít do práce, zůstat déle v posteli, nebo naopak vyrazit hned ráno s dětmi na výlet, na túru do hor anebo dokonce k moři. A taky doma chceme něco udělat. A navštívit rodiče či známé. A tak i pro nás je čas dovolené najednou nějak krátký.

A navíc nevyšlo počasí, známí nebyli doma, kluk se vymlátil na kole... a zahradu v tom plevalu už taky těžko hledám!!! Tak nějak si koncem loňského srpna stěžovala sousedka od vedle z baráku. Z dovolené a prázdnin moc nadšená nebyla.

A mě v této souvislosti napadl verš z knihy Kazatel: „***Všechno má určenou chvíli a veškeré dění pod nebem svůj čas...***“ A spíš než o počasí, začala jsem přemýšlet o čase jako takovém. Rozpoznávám, která věc v mém životě má právě o dovolené či prázdninách „svůj čas“?

Dovolená i prázdniny jako čas. Čas, kdy si mohu uvědomit, co mi v každodenním přívalu povinností unikalo. Čas, kdy mohu uvidět to, na co jsem sice hleděla, ale neviděla. Čas k tomu, abych naslouchala – hlasu svého bližního (manžela, dětí, kolegy z práce i suseda), ale i hlasu svého Pána. Jsem s tebou. Neopustím Tě, Pomocí ti budu. A najednou mě napadne, jak je dobře, že

Bůh žádnou dovolenou nemá.

Iva Pospíšilová
farářka v Uherském Brodě

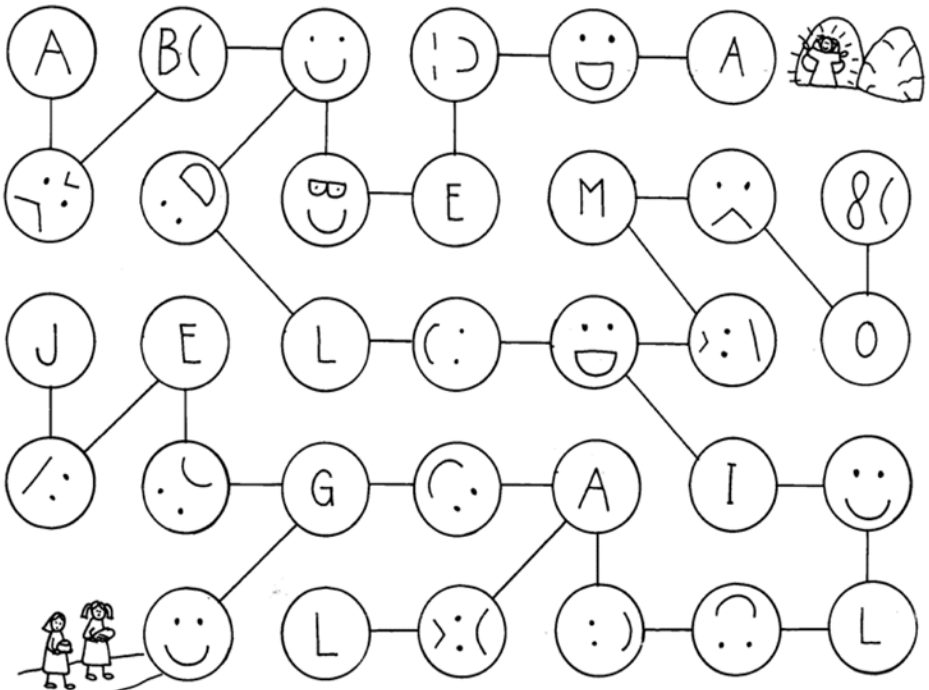
Milé **děti** i **rodičové**, tentokrát jsem pro vás připravila rébus, velikonoční příběh a omalovánku.

Zdraví

Šárka

Rébus

Po Ježíšově vzkříšení řekl anděl ženám, které přišly ke hrobu, aby vzkázaly učedníkům, že se Ježíš chce s nimi setkat. Když spojiš všechny veselé smajlíky, dozvíš se, jak se jmenovalo místo, kde se jím Ježíš po svém zmrtvýchvstání zjevoval.

Velikonoční příběh

Ježíš se vydal se svými učedníky na velikonoční svátky do Jeruzaléma

Zástupy lidí mu šly naproti, aby ho přivítaly.

Lidé volali: „Chvála Bohu!“ „Sláva králi Izraele“.

Ježíš věděl, že zemře. Naposledy chtěl jíst společně se svými přáteli.

Zatímco Ježíš mluvil, jeden z učedníků, Jidáš, se vytratil do temné noci.

Dostal totiž peníze, za to, že prozradí vojákům, kde najdou Ježíše.

Po té, co zazpívali děkovnou píseň, vydali se na cestu k Olivové hoře.

Ježíš věděl, že přišel jeho čas zemřít. Modlil se ke svému Otci v nebi, aby mu pomohl.

Najednou přišli vojáci s Jidášem. Přišel k Ježíši a políbil ho na tvář. Tím ho zradil.

Vojáci Ježíše zatkli a odvedli k římskému místodržiteli Pilátovi.

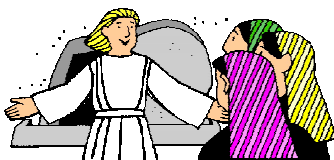

Pilát věděl, že Ježíš nic neudělal. Venku však stál zástup rozhněvaných lidí.

Ježíš měl v zástupu lidí nepřátele. Jím se podařilo přesvědčit ostatní, aby křičeli, že má být ukřižován.

Vojáci odvedli Ježíše na kopec zvaný
Lebka, kde ho ukřižovali.

Když Ježíš zemřel, pohřbili ho v jeskyni
a vchod přivalili velkým kamenem.

V neděli ráno se Marie Magdalská
vydala k hrobu a viděla, že kámen je
odvalený. U hrobu byl anděl, který jí
řekl, že

Ježíš byl vzkříšen. Ježíš žije!

Omalovánka

PRO MLÁDEŽ

Mačacia (kočičí) láska v Izraeli.

reportáž z cesty po Izraeli

„Ty cestuješ do Izraela? Aha, tak to sa priprav na, -----
všade sú sami vojaci! ----- jazdia ako blázni! -----
a tí turisti !! ----- Jeruzalem, ten musíš vidieť !!!
----- vylez na Masadu!!! -----
nezabudni sa osprchovať, keď vyjdeš z Mŕtveho mora!!! -----
----- pri odlete si zapamätaj, žiadne dary neviezies!! -----
- bude tam krásne teplo ----- ochutnaj čerstvý mangový
džús ----- na Gázu a Sinaj zabudni -----“

Veľmi som sa tešila. Konečne. Ochutnám more. Vstúpim na zem, po ktorej chodil náš Pán. V kročím do Jeruzalema. Sadnem si pod figovník a prečítam si podobenstvo o ňom. Moje nadšenie nakoniec prekonalo všetky očakávania. Izrael je krásna zem a kto ju navštívil, asi nenamietne, že je v nej možné pocítiť jemný vánok doby biblickej, ktorá sa ako keby doposiaľ nevytratila.

Tel Aviv. Supermoderné hlavné mesto týčiace sa na brehu Stredozemného mora, ktoré láka prísťahovalcov i obchodníkov z celého sveta.

Ortodoxný Jeruzalem čoby zrkadlo svedomia revoltujúcemu Tel Avivu.

A nakoniec púšť. Tichá, hornatá, majestátna a pre neznalca zradná až na druhý pohľad.

Čo mi však všetci zamlčali a z biblických ani turistických máp som nedokázala vyčítať, je láska Izraelčanov k mačkám. Sú všade. Nielen na pláži, pred obchodmi, v záhradách. Postávajú s vami na zastávke, robia garde na univerzite, obveseľujú vás v kibuce.

Privítali ma hneď tri kusy pri internátnej bráne v rannom jarnom opare. Bola som celá bez seba. Moja mačacia časť srdca jasala. O to viac, keď som videla, akou samozrejmovou súčasťou oné elegantné bytosti sú, kamkoľvek som zavítala.

Šabatová večera pre obyvateľov kibucu? „No problem“, mačky pri stoloch i pod nimi. Že by mačky nerady nakupovali? Čistý predsudok! Oblubujú zvlášť malé samoobsluhy a živé tržnice. Koho hladí ruský turista v eilatskej nóbl reštaurácii pri západe slnka? Občas svoju partnerku, ale predovšetkým mačaciu dámu, ktorá sa nechala na večeru prizvať.

A dokonca, ani v dojímavom dokumente o najstaršom fotografickom štúdiu v Izraeli (Život vo fotografiách, Tel Aviv) nemôže chýbať zmienka o domácom miláčikovi vnuka prestížneho česko-izraelského fotografa, Rudiho Weissensteina. Hádajte, čo ním je?

Pri jednom krkolomnom, o to viac srdečnom rozhovore so starším pánom v telavivskej MHD došlo i na mačky. Pán sa divil môjmu prekvapeniu, že ich tam údajne majú tak mnoho a že disponujú nevýdatnými privilégiami.

„Veď NIČ nerobia. Komu by teda mali vadit’? To u vás v Českej republike mačky nie sú?“

„Ale sú, ale...“, mlčala som. V tej chvíli by som nedokázala pánovi vysvetliť, že u nás nestačí NIČ nerobiť, aby sme NIKOMU nevadili. Závist’ a pocit ohrozenia, ktorí medzi nami častokrát bujnejú, vyhnali i mačky za ploty záhrad alebo nedostupné múry domovov.

Týmto teda, chcem vrelo odporučiť všetkým potenciálnym záujemcom o návštevu svätej zeme, jej realizáciu. A majiteľom malých tigrovitých dravcov pridávam radu, aby so sebou vzali i svojich štvornohých miláčikov.

PS: Už viem, čo urobím. Pošlem „susedovic“ mačku do Izraela, aby si osvojila trochu miestneho mačacieho sebavedomia a pohody. Len premýšľam, čo bude ťažšie uskutočniť: či presvedčiť „susedovic“ mačku do ozdravných kúpeľov, alebo izraelské kontroly pre čisté úmysly mačacie v „erec israel“.

Silvia Kamanová

Rozhovor s Ing. Jitkou Bednářovou

ředitelkou občanského sdružení Betanie - křesťanská pomoc

V letošním roce uplyne osm let od otevření Domova důstojného stáří v Brně-Maloměřicích. Není to sice ještě doba příliš dlouhá, ale jistě už lze mnohé zrekapitulovat a zhodnotit. Jak těchto osm let vnímáte?

V tomto roce si budeme připomínat již 8. výročí otevření našeho Domu důstojného stáří – domova pro seniory v Brně-Maloměřicích. Současně to bude 10 let od slavnostního kladení základního kamene. Deset let starostí, shánění financí, odstraňování různých problémů, ale i deset let radosti, že se dílo daří, příjemného pocitu z dobře vykonané práce a uspokojení s dosaženými výsledky. Dům důstojného stáří se stal nejen neodmyslitelnou součástí Maloměřic, ale i součástí sociálního systému v celém městě a přilehlém okolí.

Jsme rádi, když slyšíme slova chvály a uznání za námi poskytované služby nejen od našich klientů, ale i od veřejnosti a pracovníků státních orgánů či různých nemocnic a zdravotních středisek, s nimiž spolupracujeme.

Již mnoho roků máme sepsanou dohodu o spolupráci s Židovskou obcí v Brně, Nadačním fondem na pomoc obětem holocaustu a druhým rokem s Parkinson Klubem Brno. O spolupráci s naší církví nehovořím, neboť se považujeme za její součást. Za osm roků jsme v Domě důstojného stáří poskytli služby 140-ti klientům. V současné době pobytových služeb na Borkách využívá 70 uživatelů a z toho polovina je imobilních, umístěných na ošetřovatelské jednotce. O naše služby je veliký zájem, poptávka po nich několikanásobně převyšuje naše možnosti.

V listopadu 2009 bylo po rozsáhlé rekonstrukci otevřeno další zařízení – Villa Martha v Hrušovanech u Brna. Je sice mnohem menší, než DDS v Maloměřicích, ale vzhledem k jeho specializaci možná náročnější. Jak tuto náročnou práci zvládáte?

V roce 2006 nám Brněnská diecéze bezúplatně převedla chátrající objekt bývalé fary CČSH v Hrušovanech u Brna. Po zpracování projektu na rekonstrukci tohoto objektu jsme podali na Regionální radu Jihovýchod žádosti o financování našeho záměru z prostředků EU. V červenci 2008 nám bylo sděleno, že náš projekt byl přijat a požadované finanční prostředky ve výši 92,7% rozpočtu obdržíme – při splnění všech daných podmínek. Hned jsme nastudovali podmínky pro příjemce dotací z EU, zadali výběrové řízení na dodavatele a rekonstrukce na podzim 2008 mohla začít.

Opět nás čekal rok problémů, shánění financí, neboť dle systému EU se nám, po důkladné kontrole, refundovaly až uhrazené faktury. Opět pravidelné monitorovací zprávy, kontrolní porady, dohled nejen nad prováděnými pracemi, jejich kvalitou, množstvím, cenou. Nicméně harmonogram byl dodržen a v listopadu 2009 se slavnostně otvíral Domov se zvláštním režimem, který jsme nazvali Villa Martha. Velmi nás potěšila i skutečnost, že se tato stavba v soutěži o nejzajímavější projekt v rámci ROP Jihovýchod umístila na 1. místě. Kapacita objektu je 17 klientů s duševními nemocemi a je stále naplněna, od zahájení činnosti jsme poskytli služby již 44 uživatelům. I zde je poptávka o ubytování větší, než můžeme uspokojit.

Pro mne osobně je Villa Martha srdeční záležitostí, neboť na začátku 50. let zde můj otec byl ustaven duchovním a já si pamatuji i na slavnostní bohoslužbu při otevření fary, když se podařilo církvi tento objekt nejen získat, ale i upravit pro službu náboženské obci. A po padesáti letech se nám podařilo opět objekt vzkřísit.

O tom, že si naši práce i zde váží, svědčí podpora nejen obce, ale celého sdružení obcí Židlochovicka, které nám nejen vyslovilo poděkování, ale nás i finančně podpořilo. O letošní postní neděli 25. 3. byl odvysílán v rámci Křesťanského magazínu pořad o Ville Martha, který je možné dohledat ve videoarchivu ČT na stránkách www.i-vysilani.cz.

Betanie se věnuje i dalším činnostem. Co všechno nabízíte, jakou máte kapacitu a kolik (přibližně) klientů jste za dobu své činnosti měli?

Nejprve bych se vrátila k historii občanského sdružení BETANIE – křesťanská pomoc, které bylo založeno členy Náboženské obce CČSH v Brně na Botanické, ve snaze pomoci starším členům radou, ať již z oblasti lékařské, psychologické, ekonomické či právnické. Záhy však bylo jasné, že jen rada nestačí a za finanční pomoci Evangelické diakonie z Německa, jsme mohli zaměstnat první pečovatelku, která docházela do domácností. Na jaře 1996 jsme se registrovali jako občanské sdružení a během patnáctileté činnosti jsme se natolik profesionalizovali, že dnes zaměstnáváme 70 odborných pracovníků. Kromě pobytových služeb poskytujeme i služby v terénu, jimiž jsme před lety začínali. A to jak služby zdravotních sester, tak služby pečovatelek. Jen v roce 2011 jsme takto pečovali o více než 300 klientů, kteří mohli zůstat ve svých domovech.

Výše uvedené dva domovy nejsou tím posledním, co jste realizovali. Připravujete další projekt na zařízení v Lelekovicích. Na co se zaměříte zde a kdy bude tento domov otevřen?

To už je náš výhled do blízké budoucnosti...

Již tři roky vlastníme další objekt v Lelekovicích, věnovaný naší diecézi. Zde bychom chtěli vybudovat denní stacionář tak, aby námi nabízené služby seniorům byly komplexní. Stavební projekt na přestavbu je již rozpracován, nyní hledáme finanční zdroje na jeho realizaci. I zde, podobně jako v Domě důstojného stáří a ve Ville Martha, bude vybudována modlitebna, v níž se budou moci věřící scházet každou neděli k bohoslužbě. Je potěšitelné, že se zde ve víře setkávají senioři různých konfesí a nikomu z nich nevadí, že modlitby vede farář naší církve.

Závěrem bych se chtěla ještě zmínit o personálu, bez kterého by nemohly být žádné služby poskytovány. Jsem vděčna Pánu Bohu, že při jejich výběru vedl naše rozhodnutí, neboť máme skutečně obětavé, svědomité a pracovitě sestry i pečovatelky, dodržující heslo Betanie:

„Každý ať má na mysli to, co slouží druhým, nejen jemu...“

Fp 2,4

Jitky Bednářové, roz. Brychtové, se ptal

Miroslav Kubíček

Doporučujeme ...

Ráda se vracím zejména k třem básnickým sbírkám **Františka Bukvaje**. Nejen proto, že jsem měla tu čest dělat korekturu, ale i dvě z nich při jejich křtu vypravit mezi čtenáře. Jsou to sbírky: **Vyznání Vysočině**, **Vyznání víry**, **Vyznání lásky**. Autor je věřící člověk a pro mě jsou jeho verše pohlazením po duši. Žádné zbožné fráze. To víra, naděje a láska rozezněly v autorovi ty nejkrásnější struny a vytryskly jako pramen čisté vody k obcerstvení unavených poutníků touto časností.

Čtenáře, který nepoznal zkušenost Božího oslovení, mohu ujistit, že tyto verše nejsou žádnou agitací, ale svědectvím víry. Snad i jemu pomohou vidět v sobě i v přírodě, v lidech i vesmíru laskavou ruku toho, který je nad námi, v nás i mezi námi.

Doporučuji sáhnout po kterékoliv básnické sbírce, která je vašemu srdci blízká. Věřím totiž, že naše životy obohatí o to, co kolem sebe mnohdy postrádáme.

Dvě malé ukázky:

*Životem spěcháme, neklid nás kamsi žene,
za jitra hluší jsme, neslyšíme zpěv ptáků,
že nebe zázračně se nad hlavou nám klene
uniká častokrát našemu zraku...*

(Ze sbírky *Vyznání víry*)

*Netrap se, moje drahá, stále,
že štěstí opustilo nás,
že smutek přišel nenadále,
temný mrak zakryl slunce jas.
Vždyť v životě to tak již chodí
že radost střídá smutek, žal,
že se štěstím se bolest rodí
a osud vezme to, co dal.
Opři svou hlavu utrápenou
o moje pevná ramena,
o bolest rozděl se dnes se mnou,
ať uneseš ji, milená.
Bolavou duši svěř mým dlaním,
ať hojivým jsou balzámem,
na hrudi mé si ulev lkáním,
klid najdi v obejmutí mém.*

(Ze sbírky *Vyznání lásky*)

Bohumila Bednaříková,
farářka v Brně - Černovicích

V minulém čísle Vinného kmene doporučil bratr biskup knihu Martina C. Putny „Václav Havel – Duchovní portrét v rámu české kultury 20. století“. To mi připomnělo knihu **Pavla Kosatíka Ústně více – Šestatřicátníci** (nakl. Host, Brno, 2006).

Z knižní anotace: „V první polovině padesátých let se z přátelství dvou tehdy začínajících básníků Václava Havla a Jiřího Paukerta-Kuběny zrodila skupina Šestatřicátníků (nazvaná podle letopočtu narození většiny členů). Václav Havel, Jiří Kuběna, Josef Topol, Věra Linhartová, Viola Fischerová, Pavel Švanda a mnoho dalších.“

M. C. Putna samozřejmě mohl ve své knize věnovat této skupině pouze omezený prostor, do mnohem větších detailů činnosti této skupiny i dalších jejích vztahů a kontaktů nás pak zasvěcuje Kosatík; skvělé pro pochopení jednoho z proudů naší (více méně nezávislé) kultury padesátých let a pár následných desetiletí (i veškeré další knihy historika Pavla Kosatíka mohu než všele doporučit).

Miroslav Kubíček,
farář v Brně II - Staré Brno

Čtvrtletník o migraci a lidských právech „Přes“ (hranice, předsudky, lhostejnost), který vydává Nezávislé sociálně ekologické hnutí NESEHNUTÍ <http://nesehnuti.cz/>, přináší informace o situaci potřebných lidí napříč světadíly. Rozebírá příčiny negativních jevů, nevyhýbá se problémům u nás, které s celosvětovou situací a lidskými právy souvisejí. Poslední číslo z jara 2012 přináší například články: „Asyl a vybrané otázky ve vztahu k ženám“, „Největší problém je stereotypní myšlení“, „My a Romové: nevyjasněná sebeidentita a kolektivní stín“, „Práva pracujících žen a dětí v Guatemale“. Tento časopis může nám křesťanům pomoci, aby naše modlitba za trpící i za ty, kdo jim pomáhají, byla konkrétní. Dává nám

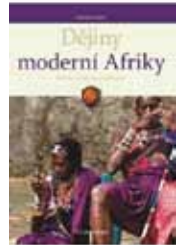
možnost se o nich více dovědět, přiznat si podíl naší společnosti na jejich utrpení a nést s nimi v myšlenkách jejich těžkosti. Jak říkal i Václav Havel: „To, co se děje v Barmě, v Kosovu, v Bosně, je i můj problém.“

Světla Košíčková,
farářka v Brně - Tuřanech

* * * * *

Dějiny moderní Afriky

Nenápadná, na dejiny pomerne útla kniha nemusí hned zaujať hladné oči návštevníka kníhkupectva. Ten však, kto by sa rád oboznámil so súčasným pohľadom na históriu afrického kontinentu posledných dvoch storočí, by tejto knihe nemal „dať košom“. V českom preklade je to úplne prvá kniha z pera britského historika a špecialistu na históriu východoafrického kontinentu, Richarda J. Reida. Ak opomeniem miestami kostrbatý český preklad z angličtiny, považujem toto dielo za výborný úvod do moderných dejín čierneho kontinentu. Kniha zaplňuje nevýrazné miesto k téme Afriky, ktoré na našom knižnom trhu, keď nepočítam desiatky farebných turistických sprievodcov, prevláda.

Richard R. Reid nenecháva čitateľa stratiť sa v nespočetných faktoch z dejín. Naopak, vtiahne čitateľa svojím komplexnejším pohľadom na súvislosti historického vývoja v Afrike, podnieti k premýšľaniu nad odvážnymi otázkami a vážnymi argumentmi proti ustáleným európskym pohľadom a predsudkom voči všetkému africkému, ktoré sa menia len veľmi pomaly.

Silvia Kamanová

Brněnská diecéze vydala

ve svém Tiskovém středisku nové knížky, které je možno objednat v kanceláři Brněnské diecéze nebo na e-mailu: pp.goldp@seznam.cz.

Při příležitosti výročí 60-ti let Náboženské obce Staré Brno sestavilo občanské sdružení Verbum et Musica sebrané dílo básní zesnulého bratra faráře **Jaroslava Vyskočila: Svět nesmí být pro lásku malý**.

Znovu jsme vydali krásnou knížečku bratra faráře **Zdeňka Svobody O deseti značkách**, která dětem i dospělým ve formě příběhů přibližuje Desatero Božích přikázání.

Dvě brožurky **Povzbuzení**, určené pro potěšení lidí v různých životních situacích, jsme doplnili o další dvě, na kterých se podíleli zamyšlením sestry: **Bohumila Bednaříková, Milena Cicálková, Eva Zvolánková** a bratr **Luboš Pliska**.

Překrásnou básnickou prvotinu **Vrásnění** jsme vydali sestře **Janě Wienerové**, se kterou úzce spolupracujeme v oblasti ilustrací mnoha knížek i brožurek. Připojujeme i recenzi na toto dílo, kterou vypracoval bratr farář a básník Miroslav Matouš.

Vrásnění

To slovo nenajdete ve slovníku, ale mělo by tam být podle uvedeného tvaru „zvrásněný“. Je tam ovšem „vrásnit se“ a „vráska“, to je zdobnělina od předpokládaného „vrása“. Vrásky mají lidé ve tváři a zohýbané vrstvy barrandovského vápencového útvaru bych nazval „vrásy“. – Jana Wienerová ovšem došla k názvu svého útlého souboru patrně ne odbornicky, ale básnicky:

Vrásnění:

*Vrásnění prolamuje kůru / vyzvedá zemské kry / a hloubí propasti //
Za vráskou vráska / prolamují tvář i srdce / Bůh sud' co vyzvednou /
co smetou*

Již z této nikoli úvodní básně je zřejmé, že nejde jenom o ohlédnutí: stále je otevřena přítomnost, jejíž hodnoty posoudí Bůh. Jsou tu ovšem i chvíle náhlých ohlédnutí a já si dovolím uvést vstupní báseň nejen pro její formální přesnost:

*Když se mne vítr / zeptá na kořeny / přijde ta chvíle / těžká jako blesk /
Přijde ten svědek / co se tváří němý / a přitom křičí / Je to stesk*

Jinak dává Jana Wienerová přednost volnému verši; ale není to potrhaná próza, jakou tak často můžeme číst; ví, jak naplnit či utnout verš, jak volit rytmus: občasné rýmy jakoby vznikly samy od sebe. Její poezie je víla, lehce tančící na vlastní, jen jí známou melodii. Někdy oplývá nadějí:

Z mé krajiny:

*Modlitby / ptáci nad mou krajinou! / Vztahuji ruce / k vašim křídům /
Jen neklesněte / pod mou tíhou / Neste mě výš*

Nebo – **Už rekviem za létem?:**

*Vždyť mi ještě nedozrálo! / Hlava se sice bělá ke žni /
ale srdce je zelené, zelené...*

Jinde je to třeba nostalgie:

Odevzdanost:

*Za písni ticho dohořívá / A bezmoc něhy klopi zrak /
Nepůjde tudy už nikdy živá / Nepůjde tudy /*

Dobře tak

V básni *Nokturno* si připomínám seskupení pražských věží v půvabné kresbě z doby básnířčina mládí:

Hvězdy se jen tak na nábřeží / vpíjejí brčkem v číše věží //
Ve svícnech domů tichne dech / s únavou rosy na listech //
V osnovu proudů vetkán most / jak matný symbol čtený stěží //
Střechy se jen tak na nábřeží / noří svým kylem v moře hvězd

Vnímání Jany Wienerové, která je domovem u zářijových vod Metuje i ve stmívání pražského podzimu, je „jako v nebi tak i na zemi“:

Letní noc:

Stříbrné krupky na kobaltu noci / - anebo rybky v síti tmy? //
Chvějivé tečky v okru země / - tamto je vesmír, toto my

Strom:

-olovnice spuštěná / ke dnu času / milostný čas mládí /
zatavený v letokruzích

Zlatý prst:

Zlatý / prst / slunečních / hodin /
anebo / prvorozená / z fíal? / Divizna

Pozorný čtenář vyrozumívá, že poezie Jany Wienerové je duchovní. Jest jí a ona to plně vyznává v touze sloužit Bohu:

Prosba:

Napadř' a v poušť / se rozesychám / Pane / bez tvé milosti //
Propal mě / a přetav láskou Pane / v nádobu / z níž možno pít

Je psáno, jak je důležité nejenom vyznávat Pána slovem, ale plnit jeho vůli. Díky Janě Wienerové za to, že činí to obojí básnickým slovem i životem: za to, že je nádobou, řekl bych spíše číší, z níž možno se osvěžit doušky čisté vody. A díky i za to její závěrečné nevtíravé vyznání lásky k bližnímu čtenáři:

„Promiňte, člověče, / nechtěla jsem se dotknout... /
Když vy tak krásně zníte... / Zdalipak o tom víte?“

Miroslav Matouš

Pozvánky

Muzejní noc se v letošním roce uskuteční dne **19. května 2012.**

* * * * *

01.06.12

NOC KOSTELŮ

Pozvánka na **Noc kostelů**, která se koná **1. června 2012.**
Navštívit můžete tyto sbory: **Blansko, Brno-Botanická, Brno-Královo Pole, Brno-Řečkovice, Brno-Tuřany, Brno-Židenice, Havlíčkův Brod, Kroměříž, Kuřim, Prostějov, Uherský Brod.**
Další informace obdržíte na webových stránkách www.nockostelu.cz

* * * * *

Akademický klub Tábor zve na svá pravidelná setkání:

12. květen - ThMgr. Milan Klapetek: *Téma bude upřesněno.*

9. červen - Ak. malířka Jiřina Adamcová:

O životě, práci a mém rodném kraji

(možná s výstavkou tvorby, inspirovanou J. Skácelem)

Setkání se konají v místnosti Církve československé husitské na ulici Botanická 1, Brno, 2. poschodí. Začátky v 14:30 hodin.

* * * * *

Pozvání do náboženské obce ve Zlíně:

Májové pobožnosti:

Květen - každé **pondělí od 18 hod.** – malý sál evangelického kostela

Neděle 27. 5. 2012 – Hod Boží svatodušní – společná bohoslužba (ČCE, CČSH, CB) s vysluhováním VP – 9:30 hod. – velký sál evangelického kostela.

Obnova bohoslužebného střediska ve Fryštáku po 45 letech – od 5. února 2012 konáme bohoslužby 1. a 3. neděli ve Fryštáku v sále římskokatolické fary, začátek vždy v 10:30 hod.

19. kurz varhaníků a zpěváků CČSH

Ve dnech **10. až 18. srpna** se v Olomouci uskuteční tradiční hudební setkání, které je určeno jak začátečníkům, tak i pokročilým. Kurz vede Zdeněk Kovalčík, farář ve Zlíně, spirituálem kurzu je Josef Špak, emeritní patriarcha.

V programu ranní a večerní zamyšlení, která doprovázejí na varhany jednotliví účastníci kurzu, hra na varhany individuálně i ve skupinkách, pro začátečníky metodické vedení při nácviu liturgie a písní, hlasová výchova, nácviu písní ze Zpěvníku a sborového zpěvu, přednášky, poznávací výlet, nedělní bohoslužba v místní obci, biblická večere, společný koncert účastníků kurzu. Kurz bude ukončen songovou bohoslužbou a společným obědem v sobotu 18. srpna 2012.

Kurzovné činí 3.000,- Kč. Z této částky je hrazeno ubytování, stravování 3x denně a poznávací výlet.

Přihlášky a informace: Zdeněk Kovalčík, Štefánikova 6305, 760 01 Zlín

* * * * *

V rámci programu Noci kostelů přivítáme v pátek 1. června v Uherském Brodě bratra Miroslava Matouše.

Poslechneme si jej v **19:00** v pořadu

Svědectví kněze a básníka

Všichni, kdo zavítají do Uherského Brodu jsou srdečně zváni.

Informujeme...

Výstavy ve Sboru kněze Ambrože v Hradci Králové
Galerie AMB pořádá v roce 2012 tyto výstavy:

Květen

Lenka Hypiusová + Luděk Filipický – malby
vernisáž 9. 5. v 17:30

Červen

Jan Janeček – nábytek, objekty
vernisáž 12. 6. v 17:30

Červenec

Lucie Pištělková – sochy, objekty, kresby
vernisáž 3. 7. v 17:30

Srpen

Karel Steiner + Martina Jurčková – výtvarná fotografie
vernisáž 1. 8. v 17:30

Září

Josef Martinec – krajinomalby
vernisáž 4. 9. v 17:30

Říjen

Mária Fulková + Andrea Tachezyová – grafika, kresby, textilní tvorba
vernisáž 2.10. v 17:30

* * * * *

Brno – Palác šlechtičen

Do **25. 8. 2012** je zde výstava nazvaná
**„V utrpení a boji – brněnští Židé v osudových
momentech XX. století“.**

V brněnském Dietrichsteinském paláci probíhá až do konce roku 2012 výstava minerálů „Kamenná duha“.

* * * * *

Z pražských výstav:

Letohrádek Kinských

do **22. 7. 2012** výstava „Bulharský lidový šperk“.

Jízdárna Pražského hradu

do **8. 7. 2012** sochař Jan Koblasa.

* * * * *

Z výstav ve Vídni:

Albertina

do **10. 6. 2012** – Gustav Klimt, kresby;

od **26. 5.** do **19. 8.** „Mistrovská díla v Albertině“

(Bosch, Bruegel, Rubens, Rembrandt).

* * * * *

Národopisné muzeum

do **11. 6. 2012** výstava „NAGA PEOPLE – Jewelry and Ashes“.

* * * * *

Tipy na prázdninové výlety:

Procházka Brnem po stopách funkcionalismu a moderní architektury (bližší informace na internetové adrese www.brno.cz/turista-volny-cas/funkcionalismus-a-moderni-architektura/)

Naučné stezky pro pěší i cyklisty (bližší informace na internetových stránkách AOPK ČR).

Výstava minerálů

Jan Koblasa:
Návrat ztrac. syna

Výročí a narozeniny

Narozeniny v období květen – srpen 2012:

Martin Kopecký – 30. května (35 let)

farář v NO Blansko

PaedDr. Zdeněk Kovalčík – 17. června (60 let)

farář v NO Zlín

Mgr. Zdeněk Svoboda – 5. července (85 let)

farář v.v.

Srdečně blahopřejeme.

Datový plán

Květen

- 1. 5. – modlitba Taizé (*Botanická*)
- 3. 5. – Vikariátní konference duchovních Brno
- 5. 5. – Vikariátní shromáždění Východní Morava
- 7. až 9. 5. – Duchovní cvičení
- 10. 5. – Vikariátní konference duchovních Vysočina
- 12. 5. – zasedání Ústřední rady
Setkání všech generací
- 17. 5. – porada vikářů
Oslavení Páně
- 18. až 19. 5. – vzdělávání
- 19. 5. – modlitba Taizé (*Prostějov*)
- 22. 5. – Vikariátní konference duchovních
Východní Morava
- 25. 5. – jednání diecézního revizního finančního výboru
- 26. 5. – zasedání Diecézní rady
- 27. 5. – Boží hod svatodušní
ukončení sbírky na diecézní diakonii

Červen

- 1. 6. – Noc kostelů
- 2. 6. – zasedání Ústřední rady
- 3. 6. – Trojice
- 4. až 5. 6. – Synoda (Lipová)
- 5. 6. – modlitba Taizé (*Botanická*)
- 7. 6. – Vikariátní konference duchovních Brno

- 9. 6. – Škodějov
- 10. 6. – sbírka Dr.K.Farského (*na Škodějov*)
- 16. 6. – Vikariátní shromáždění Vysočina
modlitba Taizé (Prostějov)
- 22. až 27. 6. – návštěva z Essenu
- 23. 6. – jednání Diecézního kárného výboru
zasedání Církevního zastupitelstva
- 26. 6. – Vikariátní konference duchovních
Východní Morava
- 30. 6. – Pout' na Sázavu

Červenec

- 3. 7. – modlitba Taizé (*Botanická*)
- 6. 7. – MJH bohoslužba – Botanická, Husova sbírka
MJH bohoslužba – televizní přenos
z Betlém.kaple
- 9. až 13. 7. – Duchovní cvičení
- 14. až 21. 7. – pobyt pro mladé rodiny s malými dětmi
v Pěčíně
- 28. 7. až 4. 8. – setkání mládeže v Přibyslavi
- 28. 7. až 6. 8. – Pout' důvěry do Taizé
Termín pobytu pro matky s dětmi v Jeseníku
a pobytu pro rodiny s malými dětmi
bude upřesněn

Srpen

- 7. 8. – modlitba Taizé (*Botanická*)
- 11. až 18. 8. – setkání dětí ve Vápenné
setkání dětí v Přibyslavi

Vinný kmen

občasník Brněnské diecéze číslo 7

Vydala Brněnská diecéze Církve československé husitské
v roce 2012

© Brněnská diecéze CČSH

Redakční rada: šéfredaktor: Miroslav Kubíček,
členové: Michaela Kubíčková, Mariana Košíčková,
Šárka Chytilová, Pavel Pospíšil

Sazba a tisk: Tiskové středisko DR CČSH v Brně.
Fotografie neoznačené autorem pochází z archivu DR.

Určeno pro vnitřní potřebu CČSH